Piri Reis map

Autor:
Data de publicació: 22-07-2022

El mapa de Piri Reis és un mapamundi compilat el 1513 per l'almirall i cartògraf otomà Piri Reis. Aproximadament un terç del mapa sobreviu; mostra les costes occidentals d'Europa i el nord d'Àfrica i la costa del Brasil amb una precisió raonable. Les inscripcions al marge detallen com es va crear a partir de 20 a 34 mapes font existents, tant antics com recents. Trobat el 1929, el fragment de mapa restant va cridar l'atenció internacional, ja que el seu mapa font per al Carib és probablement un mapa fet per Cristòfor Colom, perdut d'una altra manera.

Fragment supervivent del mapa de Piri Reis

El mapa de Piri Reis és un mapamundi compilat el 1513 per l'almirall i cartògraf otomà Piri Reis. Aproximadament un terç del mapa sobreviu; mostra les costes occidentals d'Europa i el nord d'Àfrica i la costa del Brasil amb una precisió raonable. Les inscripcions al marge detallen com es va crear a partir de 20 a 34 mapes font existents, tant antics com recents. Trobat el 1929, el fragment de mapa restant va cridar l'atenció internacional, ja que el seu mapa font per al Carib és probablement un mapa fet per Cristòfor Colom, perdut d'una altra manera. El mapa de Piri Reis es troba a la Biblioteca del Palau de Topkap? a Istanbul, Turquia, però no sol estar exposat al públic.

El mapa és una carta portolana amb roses de brúixola i una xarxa de roses dels vents per a la navegació, en lloc de línies de longitud i latitud. Conté extenses notes escrites amb l'alfabet àrab principalment en llengua turca otomana. La representació del mapa d'Amèrica del Sud és detallada i precisa per a la seva època. Els estudiosos atribueixen la peculiar disposició del Carib a un mapa de fonts ara perdut de Colom que representava Cuba com a part del continent asiàtic i la Hispaniola, segons la descripció de Marco Polo del Japó. La costa sud de l'oceà Atlàntic és àmpliament acceptada com una versió de Terra Australis.

El mapa és visualment diferent de les cartes portolanes europees, poblades per miniatures islàmiques que inclouen monstres a les Amèriques. El mapa era inusual en la tradició cartogràfica islàmica per incorporar tantes fonts no musulmanes. La professora Karen Pinto ha descrit la combinació de bèsties tradicionals de la vora del món conegut amb representacions positives com un desafiament a la idea islàmica convencional del món conegut com envoltat per un oceà infranquejable que l'envolta.

Hi ha interpretacions contradictòries del mapa. Hi ha un debat acadèmic tant sobre les fonts específiques utilitzades en la creació del mapa com sobre el nombre total de mapes font. Moltes zones del mapa no s'han identificat de manera concloent amb llocs reals o mítics. Alguns autors han observat similituds visuals entre llocs del mapa i parts de les Amèriques que encara no se sap que s'han descobert. Una hipòtesi refutada del segle 20 va identificar la vora sud del mapa, amb una costa antàrtica lliure de gel.

Contingut

Descripció:_____
El mapa és el terç occidental restant d'un mapamundi dibuixat en pergamí de pell de gasela, aproximadament 87 cm × 63 cm.[1] La part supervivent detalla principalment les costes atlàntiques d'Àfrica i Amèrica del Sud. El mapa va ser

signat per Piri Reis, un almirall, geògraf i cartògraf otomà-turc, i datat al mes de Muharram l'any islàmic 919 AH, equivalent a 1513 dC.[2] Va ser presentat al sultà otomà Selim I el 1517. [3] Segons la llegenda del mapa,[P VI] es basava en:

20 gràfics i Mappae Mundi
8 Jaferiyes (Geographia o Jughrafiya)[4]
Un mapa àrab de l'Índia
4 mapes portuguesos d'Àsia recentment dibuixats[4]
Un mapa de Cristòfor Colom de les terres occidentals[5]

Hi ha un cert debat acadèmic sobre les diverses fonts. En el sentit modern, Mappae Mundi es refereix als mapes esquemàtics cristians medievals del món. Al segle xv, el terme també es va utilitzar literalment per descriure mapamundis, i és possible que els mapes font encaixin en aquesta definició més àmplia. [6] Els estudiosos veuen els Jaferiyes com una corrupció de l'àrab Jughrafiya, sovint anomenada Geographia de Claudi Ptolemeu. També poden referir-se als mapes del món islàmic que acompanyaven els tractats en el Llibre de les Rutes i Regnes de la tradició, de vegades titulat amb variacions d'al-Jughrafiya. [7] Els mapes de fonts àrabs i els 4 portuguesos no s'han identificat de manera concloent, però s'han associat amb diversos mapes notables del període. Finalment, hi ha un debat sobre el nombre total de documents font. Alguns estudiosos interpreten que els "20 gràfics i mappae mundi" de les inscripcions inclouen els altres mapes, mentre que altres interpreten que signifiquen un total de 30 o 34. [8]

Història

El mapa va ser descobert a finals de 1929. [9] Director de Museus Nacionals, el Dr. Halil Edhem Eldem va convidar el teòleg alemany Gustav Adolf Deissmann a visitar el Monestir de Stoudios i la biblioteca del Palau de Topkap?. [10] Deissmann va convèncer la Fundació Rockefeller de finançar un projecte per preservar manuscrits antics de la biblioteca i reparar el monestir en ruïnes abans que pogués "caure a terra". [11] Halil Eldem va poder donar a Deissmann un accés sense precedents a la col·lecció d'articles no islàmics de la biblioteca. [12] Deissmann va confirmar que la col·lecció havia estat la vasta biblioteca privada de Mehmet II i, basant-se en l'interès de Mehmet II per la geografia, va demanar a Halil Edhem que cerqués mapes potencialment ignorats. Halil Edhem va localitzar un feix de material ignorat que contenia un mapa de pergamí inusual. [13] Van mostrar el pergamí a l'orientalista Paul Kahle, que es trobava a Istanbul en aquell moment i recentment havia completat un llibre sobre Kitab-? Bahriye de Piri Reis. Kahle el va identificar com un mapa dibuixat per Piri Reis utilitzant mapes font dels viatges de Colombus a les Amèriques. [14] El descobriment va causar sensació internacional, ja que representava l'única peça supervivent d'un mapa perdut de Cristòfor Colom. [15]

Anàlisi

Les costes del mapa (en negre) col·locades sobre el planisferi de Cantino —un altre mapamundi portolà— mostren similituds i un augment significatiu dels detalls sud-americans. Les àrees representades en ubicacions similars s'etiqueten en vermell. La peculiar configuració del Carib se sol atribuir a l'ús d'un mapa primitiu de Colom, avui perdut. [16]

(Veure Planisferi de Cantino.)

El mapa és un gràfic portolà, com ho mostren les quatre roses de la brúixola (dues grans i dues petites) de les quals irradien línies de rodament. Dissenyades per a la navegació, les cartes portolanes utilitzen una xarxa de roses de vent semblant a una web en lloc d'una quadrícula de longitud i latitud. [17] Hi ha notes extenses dins del mapa. [17] Totes les notes estan escrites en alfabet àrab. Excepte el colofó en àrab, totes les notes són en turc otomà. [18] El mapa va ser creat durant l'Era dels Descobriments quan els viatges es van expandir i van interrompre el món conegut. [19] En comparació amb la cartografia islàmica de l'època, mostra una quantitat atípica de coneixement dels descobriments

estrangers. [20] Les actituds comunes cap a l'Era dels Descobriments dins de l'Imperi Otomà anaven des de la indiferència passiva fins al rebuig frontal de la influència estrangera. [21]

En comparació amb els gràfics portolans anteriors, mostra una millora gradual. [18] Els quatre mapes de fonts portugueses citats a la llegenda haurien estat similars als mapes portuguesos supervivents, com el planisferi de Cantino de 1502. [22] En comparació amb el planisferi, l'Atlàntic és similar, la costa sud-americana és molt més detallada i el Carib està estranyament organitzat, a causa de l'ús d'un mapa de fonts colombià. [23] Tot i que era precís per a la seva època, el mapa aviat va ser superat. Un segon mapamundi creat per Piri Reis el 1528 va mostrar millores significatives en la precisió de les Amèriques. [24] Malgrat les afirmacions recents d'un nivell anòmal de precisió,[25] Gregory McIntosh, en comparar-lo amb diversos altres mapes d'estil portolà de l'època, va trobar que:

El mapa de Piri Reis no és el mapa més precís del segle XVI, com s'ha afirmat, hi ha molts, molts mapamundis produïts en els vuitanta-set anys restants d'aquest segle que el superen amb escreix en exactitud. Els mapes de Ribeiro dels anys 1520 i 1530, el mapa d'Ortelius de 1570, i el mapa de Wright-Molyneux de 1599 ("el millor mapa del segle XVI") són només alguns exemples més coneguts. [26]

Carib

Comparació de l'organització del Carib de Piri Reis (esquerra) amb la configuració d'Àsia de Martin Behaim de 1492 (dreta)

(Veure reproducció de Behaim.)

Es creu que les illes del Carib i la costa a la cantonada nord-oest del mapa es basen en un mapa perdut dibuixat per Cristòfor Colom, o sota la seva supervisió. Piri Reis probablement també va tenir accés a un relat de primera mà d'almenys el tercer viatge de Colom. Ell i el seu oncle, Kemal Reis, van capturar un espanyol dels viatges de Colom. Aquest individu capturat pot ser la font del mapa perdut. [27] Alguns dels topònims estan directament relacionats amb Colom. Per exemple, una zona de la costa cubana fa referència al topònim natiu Ornofay registrat per Colom i representat en cap altre mapa. [28]

Algunes característiques inusuals del Carib es poden atribuir a les creences de Colom. Cal destacar que la Hispaniola sembla estar orientada de nord a sud, i Cuba forma part d'un continent. Colom va viatjar cap a l'oest amb una carta de Paolo dal Pozzo Toscanelli que, directament a l'oest de les illes de Cap Verd, mostrava mar obert, la mítica Antilia i Cipango (el Japó de Marco Polo) entre Europa i els Indes. La posició general i la forma rectangular de la Hispaniola és similar als mapes contemporanis de Cipango. [29] L'absència del distintiu golf de Gonâve de l'illa és més evidència d'un origen colombià, ja que cap dels seus viatges va explorar la costa occidental. Durant l'exploració de Cuba de 1494, Colom era tan ferm que havia trobat Àsia,[30] que tenia un notari a cadascun dels seus vaixells ancorats a la costa. Colom va obligar els seus homes a jurar que era una península d'Àsia i es va comprometre a no contradir mai aquesta interpretació "sota pena de 10.000 maravedis i el tall de la llengua". [31][32]

Iconografia

L'atles mundial d'Ibn al-Wardi (1349) mostra el món conegut envoltat de mar. [33]

L'ús de comptes estrangers per part de Piri Reis durant l'Era dels Descobriments va ser atípic dins de l'Imperi Otomà, on les actituds dominants eren la indiferència o el rebuig de les idees occidentals. [34] Després de la conquesta de Constantinoble, el sultà Mehmet II va començar un projecte de creació de còpies de mapes islàmics tradicionals en la tradició del Llibre de Rutes i Regnes. [35] Piri Reis va adaptar els elements de la iconografia dels mapes tradicionals, que il·lustraven rutes, ciutats i pobles dins del món islàmic, a les representacions portolanes de les costes recentment descobertes. Allà on els mapes europeus col·locaven retrats i banderes a les terres de l'altra banda de l'oceà, Piri Reis col·locava muntanyes i monstres. [36]

Un mapamundi de "Les meravelles de la creació" (1553) de Zakariya al-Qazwini incorpora descobriments del segle XVI. [37]

(Veure pàgina completa.)

Piri Reis proporciona una estranya etimologia de "Oceà" com a procedent de "Ovo Sano", o "ou sonor". [Pàg. XXII] L'origen acceptat prové del tità grec i riu que envolta el món, Oceanus. L'historiador Svat Soucek ha descrit l'etimologia de l'ou com a ingènua. [38] Karen Pinto ha proposat que l'etimologia de l'ou s'entén millor en el context de les actituds tradicionals cap a les profunditats marines en la cultura islàmica. La majoria dels mapamundis islàmics anteriors seguien un disseny estàndard on el "barri habitat" del món estava separat del Mont Qaf per un oceà infranquejable que l'envoltava. [39] Pinto va observar que Piri Reis havia reconciliat el descobriment de nova terra més enllà del mar amb aquest model existent, emmarcant el Vell Món —oceà inclòs— com un llac gegant envoltat per les costes del Nou Món. Les miniatures otomanes que il·luminen el mapa es poden interpretar encara més en el context de les noves possibilitats i el paisatge cultural canviant. [40]

Al llarg de la vora occidental del mapa, una Blemmye sense cap (esquerra, sostenint flors) conversa plàcidament amb un mico (a la dreta, sostenint fruita).

La franja occidental del mapa està poblada per una varietat de monstres estranys. Entre les muntanyes d'Amèrica del Sud, es representa un home sense cap interactuant amb un mico. Els homes sense cap, coneguts com a Blemmyes, eren una raça de monstres representats en mapes i llibres medievals. En la cultura islàmica, els micos eren considerats mals auguris. [41] El peu de foto afirma que, malgrat l'aparença dels monstres, "són ànimes inofensives", [P XXIV] que Pinto caracteritza com un contrast intencionat amb representacions anteriors de la vora del món conegut. [36] Pinto va caracteritzar els monstres del mapa com "una ruptura diferent amb les tradicions manuscrites anteriors i, de fet, coterminals, que reforcen i reforcen la noció que l'oceà circumdant està ple de bèsties espantoses i, per tant, no s'ha de creuar". [42] A més de la Blemmye, hi ha diverses altres criatures a la costa americana. Molts d'aquests van ser descrits inicialment en Història Natural per Plini el Vell, i més tard van aparèixer en moltes obres medievals com les Meravelles de la Creació. L'home amb cara de gos que es mostra ballant amb un mico és una de les cinocefàlia; un monoceros i un yale es mostren a la costa sud-americana; i es mostra un bonnacon al continent austral. [43]

Continent Austral

Terra Australis, o Terra Austral, és el continent massiu en rosa, que abasta gran part de la porció sud de l'Orbis Terrarum 1594 de Petrus Plancius. Llocs descoberts però poc coneguts es representen com la vora nord de Terra Australis, incloent la Terra del Foc al sud de les Amèriques i Nova Guinea.

El continent austral que s'estén a través de l'oceà Atlàntic és molt probablement Terra Australis. Alguns han afirmat que representa àrees d'Amèrica del Sud no descobertes oficialment el 1513, i una teoria popular però refutada afirma que és l'Antàrtida. Els mapes de l'època generalment representaven un gran continent austral, de forma i extensió molt variables. Aquesta terra va ser postulada pel geògraf romà Ptolemeu com a contrapès a les extenses àrees terrestres del món conegut. Marc Tul·li Ciceró va utilitzar el terme cingulus australis ("zona sud") per referir-se a les antípodes de Somnium Scipionis ("Somni d'Escipió"). [44]

A mesura que els exploradors cartografiaven l'hemisferi sud, va fer retrocedir els límits potencials de Terra Australis. [45] Descobriments, com la Terra del Foc i Nova Holanda,[46] van ser cartografiats inicialment com la vora nord de la terra meridional desconeguda. A mesura que aquestes àrees van ser circumnavegades, els límits potencials es van reduir i es van tornar vagues en els mapes, i Terra Australis es va convertir en un lloc fantàstic invocat en la literatura, notablement Els viatges de Gulliver i La Terre Australe Connue de Gabriel de Foigny. [47] La creença en Terra Australis va ser abandonada després que el segon viatge de James Cook a la dècada de 1770 mostrés que si existia, era molt més petit del que s'imaginava anteriorment. El primer desembarcament confirmat a l'Antàrtida va ser només durant la Primera Expedició Antàrtica Russa el 1820, i la costa de la Terra de la Reina Maud no va veure una exploració significativa abans que comencessin les expedicions noruegues el 1891. [48]

Reclamacions sud-americanes

L'element més meridional identificat concloentment al mapa és un tram de costa que inclou Cabo Frio (Kav Friyo al mapa), possiblement la representació més antiga de Rio de Janeiro, i probablement l'àrea al voltant de Cananéia, etiquetada Katino al mapa. La informació sobre aquesta àrea s'atribueix a viatges portuguesos recents,[P VIII] i el punt més meridional representat en els mapes portuguesos contemporanis era Cananéia tal com va ser descrit per Amerigo Vespucci, a 25 graus sud. [49] Més enllà d'aquest punt, la costa es corba bruscament cap a l'est en el que generalment s'interpreta com Terra Australis. Alguns autors moderns han interpretat aquesta costa com la costa d'Amèrica del Sud, ja sigui dibuixada al llarg de la vora del mapa o distorsionada per empènyer-la cap a l'est de la línia de demarcació. Aquesta identificació es basa en similituds visuals percebudes entre el mapa i els mapes moderns del golf de San Maties, la península de Valdés i l'obertura atlàntica de l'estret de Magallanes. [50][17] A part de les comparacions subjectives, no hi ha cap evidència històrica que Piri Reis pogués haver conegut aquests llocs i cap evidència textual al mapa. [18]

Reclamacions antàrtiques

La topografia esperada de l'Antàrtida utilitzant dades modernes i comptabilitzant el rebot isostàtic no mostra similituds amb el mapa de Piri Reis.

L'afirmació antàrtica s'origina amb el capità Arlington H. Mallery, un enginyer civil i arqueòleg aficionat que era partidari de les hipòtesis de contacte transoceànic precolombines. Mallery va utilitzar un sistema de quadrícula per reposicionar les coordenades al mapa i va afirmar que la precisió dels seus nous mapes "corregits" era comparable als mapes fets amb fotografia aèria. [51] Les idees de Mallery van ser exposades a un públic més ampli quan la Universitat de Georgetown va emetre una discussió entre Mallery, el director de l'Observatori Weston Daniel Lineham i el director de l'Observatori de la Universitat de Georgetown Francis Heyden el 1956. [52] Inspirat per Mallery, l'historiador Charles Hapgood, en el seu llibre de 1966 Maps of the Ancient Sea Kings, va proposar una teoria de l'exploració global per una civilització no descoberta preclàssica basada en la seva anàlisi de mapes antics i tardomedievals. [53] El llibre de Hapgood va ser rebut amb escepticisme a causa de la seva manca de proves; [54] Hapgood va reconèixer que la seva

teoria ignorava el text i part de la col·locació de masses de terra al mapa. Per exemple, va designar una illa com la meitat de Cuba –al·legant que estava "mal etiquetada com a Espaniola" o Hispaniola– i va remarcar que "res podria il·lustrar millor com d'ignorant era Piri Re'is del seu propi mapa". [55]

Hapgood, i els seus estudiants graduats que van ajudar amb la investigació, van ser influents en la difusió de la idea que el mapa de Piri Reis mostra l'Antàrtida tal com es veia durant el neolític, sense gel glacial. [56] Dues cartes reproduïdes al llibre de Hapgood expressen optimisme sobre aquesta hipòtesi basada en el Servei Sísmic Noruec-Britànic-Suec de la Terra de la Reina Maud de 1949. [57] Segons el geòleg Paul Heinrich, això confon erròniament la topografia subglacial de l'Antàrtida sota el gel, amb una hipotètica Antàrtida lliure de gel. No té en compte el rebot isostàtic, on la terra s'eleva després que les capes de gel massives es fonguin. A més, l'enquesta de 1949 no va poder mesurar ni l'u per cent de l'àrea dibuixada al mapa de Piri Reis. Estudis posteriors amb accés a més dades no han mostrat similituds significatives ni amb la topografia subglacial de l'Antàrtida ni amb la topografia ajustada per al rebot isostàtic. [58]

Hapgood creia erròniament que l'Antàrtida havia estat lliure de gel el 17.000 aC i parcialment lliure de gel fins al 4.000 aC. [59] Aquest interval de dates erroni podria haver posat la cartografia de l'Antàrtida contemporània a moltes societats prehistòriques conegudes. Dades més recents dels nuclis de gel mostren que l'Antàrtida va estar lliure de gel per última vegada fa més de deu milions d'anys. [60] Escriptors com Erich von Daniken, Donald Keyhoe i Graham Hancock han repetit acríticament les afirmacions de Hapgood com a prova d'astronautes antics, plats voladors i una civilització perduda comparable a l'Atlàntida, respectivament. [61]

Mapa interactiu
El mapa interactiu següent utilitza el sistema de numeració de Yusuf Akçura de Piri Reis Hitasi (1935). [62] Utilitzeu els números del mapa per localitzar notes i traduccions.

Jo

II

III

IV

V

VI

VII

VIII

IX

X

XI

XII

XIII

XIV

XV

XVI

XVII

XVIII

XIX

XX

XXI

XXII

XXIII

XXIV

Es pot fer clic Fragment del mapa de Piri Reis. Feu clic, passeu el cursor per sobre o toqueu els enllaços per obtenir traduccions i comentaris.

(Veure mapa a mida completa)

Traducció

Traduccions externes

Mapa de Piri Reis: explicat i elaborat: per Batuhan Aksu. Transliteració turca numerada i traducció a l'anglès de tot el text del mapa (suggerit per Gregory C. McIntosh).
Mapa de Piri Reis de 1513: per Afet ?nan i Leman Yolaç (1954), de The Older Map of America, via Turkey in Maps. Traducció numerada a l'anglès.
Piri Reis 1513 Dünya Haritas? (turc): de Yusuf Akcura (1935), de Piri Reis Hitasi, via Consell d'Investigació Científica i Tecnològica de Turquia. Transliteració turca numerada.
Un mapa perdut de Colom: de Paul Kahle (1933), via JSTOR. Traduccions a l'anglès i mapes utilitzant un sistema de numeració diferent.
Key to the Piri Reis Map: Traduccions angleses numerades per Afet ?nan i Leman Yolaç (1954) i un mapa amb els errors de numeració impresos a Hapgood's Maps of the Ancient Sea Kings (1966), via sacred-texts.com.

El text següent en cursiva és del mapa transliterat de Yusuf Akçura a Piri Reis Haritas? (1935). Les traduccions citades segueixen el sistema d'inscripcions numerades d'Akçura utilitzat per erudits posteriors. [63][64] Les transliteracions del text del mapa a prop de les inscripcions numerades segueixen entre parèntesis, i les traduccions originals entre parèntesis segueixen directament algun text transliterat. [65] Els hipervincles als articles sobre ubicacions del mapa es basen en les taules d'identificació de McIntosh. [66]

"Vakami denilen k?z?l boya olur ki kar??da görünmez gayet uzakt?r [illegible] da?lar?nda madenlik bigayet bakkam? çok bir yerde koynu olur ki yünü ibri?imdir ilmügi [il·legible], (Akçura 1935)," [Hi ha un tint vermell anomenat Vakami ...], (dreta: ?stonasit [Está en Asia, or It's in Asia], Trispoze; avall: Portagande [Puerto Grande]), (comentari), (mapa).
"Aquest país està habitat. Tota la població va nua (Akçura 1935)," (dreta: Kawpunta Arofi [Cape Point Ornofay o Cuba, Point Ornofay], Brebeni? [Alta Vela], Elcezire Izle despanya [Hispaniola], Triz matos (Oc deliler demek olur), (comentari), (mapa).
"Aquesta regió és coneguda com el territori d'Antilia. És al costat on es pon el sol. Diuen que hi ha quatre tipus de lloros, blanc, vermell, verd i negre. La gent menja la carn dels lloros i el seu tocat està fet completament de plomes de lloros. Aquí hi ha una pedra. Sembla una pedra de toc negra. La gent l'utilitza en lloc de la destral. Que és molt dur [il·legible]. Vam veure aquella pedra (Akçura 1935)," (dreta: Kalai feridat [Castell de Veragua], Sanjuwano batisdo [Sant Joan Baptista], ?le bele [Illa bella]), (comentari), (mapa).
"Aquest mapa va ser dibuixat per Piri ibn Haji Mehmed, conegut com el nebot de Kemal Reis, a Gal·lípoli, el mes de Muharrem de l'any 919 (és a dir, entre el 9 de març i el 7 d'abril de l'any 1513) (Akçura 1935)," (dreta: Bu diyar?n da?lar?nda bu ?ekilde canavarlar olurmu? ve yali kenar?nda beniadem çokmu? altun madeninin nihayeti yoktur, [A les muntanyes d'aquesta terra hi ha bèsties com aquesta, a la riba molts homes, i no s'acaba l'or.] [Nota: El mapa desplegable transliterat d'Akçura etiqueta aquest peu de foto també com a XVIII, però no es tradueix.]), (comentari), (mapa).
"Aquesta secció explica com es van trobar aquestes costes i també aquestes illes.

Aquestes costes reben el nom de costes d'Antilia. Van ser descoberts l'any 896 del calendari àrab. Però s'informa que un infidel genovès, que es deia Colombo, va descobrir aquests llocs. Per exemple, un llibre va caure en mans de l'esmentat Colombo, i va trobar que es deia en aquest llibre que al final del mar occidental [Atlàntic], és a dir, en el seu costat occidental, hi havia costes i illes i tota mena de metalls i també pedres precioses. Aquest home, després d'haver estudiat a fons aquest llibre, va explicar aquests assumptes un per un als grans de Gènova i va dir: "Vine, dóna'm dos vaixells, deixa'm anar a trobar aquests llocs". Deien: "Oh home ximple, es pot trobar un final o un límit al mar d'Occident? El seu vapor és ple de foscor". L'esmentat Colombo va veure que no hi havia ajuda dels genovesos, va accelerar, va anar al bei d'Espanya [rei], i va explicar la seva història amb detall. Ell també va respondre com els genovesos. En resum, Colombo va parlar [sic] amb el rei durant molt de temps i finalment el Bey o Espanya li va donar dos vaixells i va veure que estaven ben equipats, i li va dir:

"Oh Colombo, si passa com dius, et fem kapudan [almirall] a aquest país". Dit això, va enviar el dit Colombo al mar Occidental. El difunt Gazi Kemal tenia un esclau espanyol. Aquest esclau va dir a Kemal Reis que havia estat tres vegades a aquesta terra amb Colombo. Va dir: "Primer vam arribar a l'estret de Gibraltar, després des d'allà recte cap al sud i l'oest entre els dos [...] [il·legible]. Després d'haver avançat recte quatre mil milles, vam veure una illa enfront nostre, però a poc a poc les ones del mar es van tornar sense escuma, és a dir, el mar es va calmar i l'Estrella del Nord —els mariners de les seves brúixoles encara diuen estrella— a poc a poc es va anar fent velada i invisible, i també va dir que les estrelles d'aquella regió no estan disposades com aquí. Se'ls veu en una disposició diferent. Van fondejar a l'illa que havien vist anteriorment pel camí. La població de l'illa va venir, els va disparar fletxes i no els va permetre desembarcar i obtenir informació. Els mascles i les femelles disparaven fletxes de mà. Les puntes d'aquestes fletxes estaven fetes d'espines de peix, i tota la població anava nua i també molt [...] [il·legible]. En veure que no podien desembarcar en aquella illa van navegar cap a l'altra punta de l'illa, on van veure un vaixell. En veure'ls, el vaixell va fugir i ells [la gent de la barca] van sortir a terra. Ells [els espanyols] van agafar el vaixell. Van veure que dins hi havia carn humana. Va passar que aquesta gent era d'aquella nació que anava d'illa en illa caçant homes i menjant-se'ls. El dit Colombo va veure una altra illa, s'hi van acostar, van veure que en aquella illa hi havia grans serps. Van evitar desembarcar en aquesta illa i van romandre fondejats disset dies. La gent d'aquesta illa va veure que no els venia cap mal d'aquest vaixell, així que van pescar peixos i els van portar en les seves petites canoes. Aquests [espanyols] es van complaure i els van donar comptes de vidre. Sembla que ell [Colom] l'havia llegit en un llibre que en aquella regió es preuaven les perles de vidre. En veure les perles van portar encara més peix. Aquests [espanyols] sempre els donaven comptes de vidre. Un dia van veure or al voltant del braç d'una dona, van agafar l'or i li van donar comptes. Li van dir: porta més or, i et donarem més comptes. Ells [els nadius] van anar i els van portar molt d'or. Sembla que a les seves muntanyes hi havia mines d'or. Un dia, a més, van veure perles en mans d'una persona. Van veure que quan donaven comptes se'ls portaven moltes més perles. Es van trobar perles a la riba d'aquesta illa, en un lloc d'un o dos metres de profunditat. I també carregant el seu vaixell amb molts arbres de fusta i portant dos nadius, els van portar en aquell any

al bei d'Espanya. Però el dit Colombo no coneixent l'idioma d'aquesta gent, comerciaven per signes, i després d'aquest viatge el bey d'Espanya enviava sacerdots i ordi. Els espanyols van ensenyar als nadius a sembrar i collir i els van convertir a la seva pròpia religió. Els nadius no tenien cap mena de religió. Caminaven nus i s'hi jeien com animals. Ara aquestes regions s'han obert a tothom i s'han fet famoses. Els noms que marquen els llocs d'aquestes illes i costes van ser donats per Colombo, perquè aquests llocs puguin ser coneguts per ells. I també Colombo va ser un gran astrònom. Les costes i illes d'aquest mapa estan preses del mapa de Colombo (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Aquest apartat mostra de quina manera es va dibuixar aquest mapa. En aquest segle no hi ha cap mapa com aquest en poder de ningú. La mà d'aquest pobre home l'ha dibuixat i ara s'ha acabat. D'una vintena de cartes i Mappae Mundi, són cartes dibuixades en temps d'Alexandre, Senyor de les Dues Banyes, que mostren el barri habitat del món; els àrabs anomenen aquestes cartes Jaferiye, a partir de vuit jaferiyes d'aquest tipus i un mapa àrab de Hind, i dels mapes acabats de dibuixar per quatre portuguesos que mostren els països de Hind, Sind i Xina dibuixats geomètricament, i també d'un mapa dibuixat per Colombo a la regió occidental l'he extret. Reduint tots aquests mapes a una escala es va arribar a aquesta forma final. Perquè el mapa actual sigui tan correcte i fiable per als Set Mars com el mapa dels nostres països sigui considerat correcte i fiable pels mariners (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Es relata per l'infidel portuguès que en aquest lloc nit i dia són, en el seu període més curt, de dues hores de durada, i en la seva fase més llarga, de vint-i-dues hores. Però el dia és molt càlid i a la nit hi ha molta rosada (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"De camí a la comarca de Hind, un vaixell portuguès es va trobar amb un vent contrari [que bufava] des de la riba. El vent de la riba [...] [il·legible] [el vaixell]. Després de ser empesos per una tempesta en direcció sud, van veure una riba enfront d'ells. Van avançar cap a ella [il·legible]. Van veure que aquests llocs eren bons ancoratges. Tiraven àncora i anaven a la riba en barques. Van veure gent caminant, tots nus. Però disparaven fletxes, les puntes fetes d'os de peix. S'hi van quedar vuit dies. Comerciaven amb aquestes persones per signes. Que barka va veure aquestes terres i va escriure sobre elles que [...] El dit barka sense anar a Hind, va tornar a Portugal, on, a la seva arribada van donar informació [...] Van descriure aquestes costes en detall [...] Els han descobert (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"I en aquest país sembla que hi ha monstres de cabells blancs en aquesta forma, i també bous de sis banyes. Els infidels portuguesos ho han escrit en els seus mapes [...] (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Aquest país és estèril. Tot està en ruïnes i, es diu que aquí es troben grans serps. Per aquesta raó els infidels portuguesos no van desembarcar en aquestes costes i també es diu que són molt calents (Akçura 1935)," (amunt: Bu adalar ?ss?zd?r amma bahar çoktur [Aquestes illes estan desertes, però hi ha moltes espècies], Il de Sare), (comentari), (mapa).
"I aquests quatre vaixells són vaixells portuguesos. La seva forma està escrita. Van viatjar des de la terra occidental fins a la punta d'Abissínia per arribar a l'Índia. Van dir cap a Shuluk. La distància a través d'aquest golf és de 4200 milles (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"[...] En aquesta riba una torre

[...] és tanmateix
[...] en aquest clima l'or
[...] prenent una corda

[...] es diu que mesuraven (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"I un bergantí genovès que venia de Flandes va quedar atrapat en una tempesta. Impulsada per la tempesta va arribar sobre aquestes illes, i d'aquesta manera aquestes illes es van conèixer (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Es diu que en l'antiguitat un sacerdot anomenat Sanvolrandan (Santo Brandan) viatjava pels Set Mars i desembarcava en aquest peix. Van pensar que era terra ferma i van encendre foc a aquest peix. Quan la part posterior del peix va començar a cremar-se, es va submergir al mar, van tornar a embarcar les seves barques i van fugir cap al vaixell. Aquest esdeveniment no és esmentat pels infidels portuguesos. Està pres de l'antiga Mappae Mundi (Akçura 1935)," (esquerra: ?le verde [Illa Verda]), (comentari), (mapa).
"A aquestes petites illes els han donat el nom d'Undizi Vergine. És a dir les onze verges (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"I aquesta illa l'anomenen l'illa d'Antilia. Hi ha molts monstres i lloros i molta llenya. No està habitada (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Aquesta escorça va ser conduïda a aquestes costes per una tempesta i es va quedar on va caure [...] El seu nom era Nicola Giuvan. En el seu mapa està escrit que aquests rius que es poden veure tenen en la seva major part or (en els seus llits). Quan l'aigua havia marxat recollien molt d'or (pols) de la sorra. En el seu mapa [...] (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Aquesta és l'escorça de Portugal que es va trobar amb una tempesta i va arribar a aquesta terra. Els detalls estan escrits a la vora d'aquest mapa. (Nota: veure VIII) (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Els infidels portuguesos no van a l'oest d'aquí. Tot aquest bàndol pertany íntegrament a Espanya. Han acordat que una línia traçada dues mil milles al costat occidental de l'estret de Ceuta (Gibraltar) s'ha de prendre com a límit. Els portuguesos no creuen a aquest costat però el costat Hind i el costat sud pertanyen als portuguesos (Akçura 1935),"

(comentari), (mapa).
"I aquesta caravel·la havent trobat una tempesta va ser conduïda sobre aquesta illa. El seu nom era Nicola Giuvan. I en aquesta illa hi ha molts bous amb una banya. Per aquesta raó anomenen aquesta illa Isola de Vacca, que significa, Illa del Bou (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"El mestre d'aquesta caravel·la es diu Messire Anton el Genovès, però es va criar a Portugal. Un dia aquesta caravel·la es va trobar amb una tempesta, i va ser conduïda sobre aquesta illa. Ell (el mestre) va trobar molt gingebre aquí i va escriure sobre aquestes illes. (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"Aquest mar s'anomena mar occidental, però els mariners francs l'anomenen Mare d'Espanya, que significa mar d'Espanya. Fins ara es coneixia amb aquests noms, però Colombo, que va obrir aquest mar i va donar a conèixer aquestes illes, i també els infidels portuguesos que han obert la regió de Hind han acordat junts donar un nou nom a aquest mar. Li han donat el nom d'Ovo Sano (Oceano), és a dir, ou sonor. Abans d'això, es creia que el mar no tenia fi ni límit, que en el seu altre extrem prevalia la foscor. Ara han vist que aquest mar està envoltat per una costa, i com que és com un llac, l'anomenaven Ovo Sano (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).
"En aquest lloc hi ha bous amb una banya, i també monstres d'aquesta forma (Akçura 1935)," (dreta: Ile de firnam delonce [Illa de Fernão de Loronha]; costa avall: Kav de Santa Agostini [Cap de Santo Agostinho], San Megali, San Francesko [Rio São Francisco], Port dali [Porto Real], Totel Sante [Bahia de Todos os Santos], Abraklok [Abrolhos], Kav Friyo [Cabo Frio], Sano Saneyro [badia de gener], Katino; terra endins: Bu diyar abadanl?kt?r, ve dahi beni adem çoktur. [Aquesta terra està habitada i la gent és abundant]), (comentari), (mapa).
"Aquests monstres tenen set obertures de llarg. Entre els seus ulls hi ha una distància d'una obertura. Però són ànimes inofensives (Akçura 1935)," (comentari), (mapa).

Comentari

La costa occidental al mapa inclou característiques d'Amèrica Central i Cuba, reflectint l'afirmació de Colom que Cuba era part d'un "continent" asiàtic. Abundants vakami (fusta de brasil) i minerals coincideixen amb el relat de Colom sobre Cuba,[67] (traducció), (mapa).
L'etiqueta a la costa es pot llegir com "Cape Point Ornofay" o "Cuba, Point Ornofay" referint-se a la zona de Cuba descrita per Colom com governada pel cacic Ornofay. Aquest nom, vinculat al segon viatge de Colom, no apareix en cap altre mapa conegut. [68] La gran illa de la costa està etiquetada com Hispaniola. La forma i l'orientació són similars a les representacions contemporànies de "Cipango" (el Japó de Marco Polo) a la costa de l'Àsia continental,[69] (traducció), (mapa).
El mapa mostra la costa cubana en línia amb les descripcions de Colom del seu Diario com "una massa de terra molt gran que anava molt al nord". Cuba també està connectada per terra amb Amèrica Central, reflectint l'afirmació de Colom que a partir de Bahía de Cortes "en endavant, la costa s'estén cap al sud", de manera similar a les representacions contemporànies d'Àsia com el globus Erdapfel de Martin Behaim de 1492. [70] El nom de la ciutat costanera és una transliteració Castillo Beragua; Beragua o Veragua va ser un nom primerenc de Panamà. [71] L'illa etiquetada com Puerto Rico mostra penínsules prominents no presents en la realitat, però també representades en altres mapes primerencs del Carib, com el creat per Juan de la Cosa. [72] ?le bele és possiblement Vieques, anomenada Gratiosa, o Graceful, per Colom,[73] (traducció), (mapa).
El colofó àrab està en una lletra diferent, probablement la del mateix Piri Reis,[74] (traducció), (mapa).
Aquesta llarga descripció proporciona detalls dels tres primers viatges de Colom explicats com una sola narració. En lloc d'Àsia o Catai, descriu la terra com "Antilia". [75] Després que Tàriq ibn Ziyad dirigís un exèrcit musulmà a través de l'estret de Gibraltar, molts refugiats cristians van fugir de l'Espanya visigoda i va sorgir una llegenda que 7 bisbes van fugir a l'oest en vaixells per fundar set ciutats. Al segle xiv aquest mite s'associava sovint amb l'illa fantasma Antilia, situada en algun lloc de l'Atlàntic. A mesura que els viatges creuaven l'oceà buit on Antilia havia estat col·locada anteriorment als mapes, la idea i el topònim d'Antilia es va aplicar a llocs del Nou Món, evolucionant finalment cap a les mítiques Set Ciutats d'Or,[76] (traducció), (mapa).
Es dóna una descripció de com es va crear el mapa a partir de molts mapes font existents,[77] (traducció), (mapa).
El mesurament de les hores de llum en el solstici d'estiu i d'hivern era un mètode clàssic per determinar la latitud. Basant-se en les dues hores de llum descrites, aquesta ubicació estaria en algun lloc al sud de la Terra del Foc. Cap viatge portuguès conegut va navegar tan al sud abans de la creació del mapa,[78] (traducció), (mapa).
Aquest registre detallat del descobriment del Brasil per Pedro Cabral és l'únic relat contemporani que atribueix el descobriment a tempestes,[79] (traducció), (mapa).
Molts peus de foto al continent austral citen viatges portuguesos,[80] (traducció), (mapa).
La descripció d'una terra calenta i en ruïnes s'ha atribuït tant a la costa sud-americana com a Tristan da Cunha. Tristan da Cunha és un arxipèlag remot, però en aquella època les illes del sud de vegades s'interpretaven com la franja nord de Terra Australis Incognito. Les illes de la costa es descriuen com deshabitades, cosa que coincideix amb la descripció de les illes atlàntiques descobertes recentment a la carta de Soderini de 1504,[81] (traducció), (mapa).
El peu de foto esmenta una expedició portuguesa de 4 vaixells del nord d'Àfrica a l'Àfrica oriental, possiblement el

primer viatge de Vasco de Gama,[82] (traducció), (mapa).
Com que el fragment restant és només una part d'un mapamundi més gran, la meitat del peu de foto s'ha perdut. L'illa propera és la primera representació cartogràfica coneguda de l'illa de Sant Mateu (Sanmetiyos), una illa fantasma reportada pels portuguesos,[83] (traducció), (mapa).
Les Açores es representen juntament amb la història tradicional del seu descobriment per mariners flamencs portats a les illes per una tempesta,[84] (traducció), (mapa).
El text i la il·lustració d'un peix gegant fan referència al llegendari Brendan el Navegant. [85] La petita illa blanca està etiquetada com ?le Verde (Illa Verda) potencialment referint-se a qualsevol nombre d'illes. [86] Groenlàndia era vagament coneguda a l'època medieval com una terra a l'oest, i a partir del segle XVI variacions de Terra Verda (sovint a més d'una Groenlàndia correctament representada) apareixen en diversos llocs amb noms com Illa Verda, Insula Viridis, Isola Verde, Gruenlant i Groclant,[87] (traducció), (mapa).
Les Illes Verges es representen dues vegades en aquest mapa, possiblement a partir de l'ús de mapes font amb diferents ubicacions. El peu de foto indica que l'arxipèlag adjacent són les Illes Verges, i un grup d'illes a l'est de Puerto Rico també semblen representar les illes,[88] (traducció), (mapa).
Antilia és una illa fantasma representada per primera vegada a la carta portolana de Zuane Pizzigano de 1424,[89] (traducció), (mapa).
"Nicola Giuvan" no ha estat identificat de manera concloent,[89] (traducció), (mapa).
La inscripció fa referència al descobriment del Brasil per l'explorador portuguès Pedro Álvares Cabral,[90] (traducció), (mapa).
La Línia de Demarcació del Tractat de Tordesillas dividia les terres no cristianes entre Portugal a l'Est i Espanya a l'Oest. Apareix en alguns mapes del segle XVI,[91] (mapa).
No hi ha cap identificació concloent per a aquesta illa. La inscripció l'anomena Illa de Vacca o Illa del Bou,[92] (traducció), (mapa).
Anton és probablement António de Noli. Se li atribueix el descobriment de les illes de Cap Verd en molts mapes primerencs i les illes de vegades es referien com les "Illes d'Antonio"[93] (traducció), (mapa).
El mapa ofereix una estranya etimologia de "Oceà". La professora Karen Pinto suggereix que això reflecteix la consciència que els descobriments a través de l'oceà interrompen la representació islàmica tradicional del "barri habitat" del món envoltat per un mar infranquejable,[36] (traducció), (mapa).
El peu de foto descriu un Monoceros. Al sud, diversos llocs al llarg de la costa estan etiquetats, incloent Cabo Frio i possiblement la primera representació coneguda de Rio de Janeiro,[94] (traducció), (mapa).
Tradicionalment mítics presagis de perill en els límits orientals del món conegut, un Blemmye és descrit com inofensiu,[36] (traducció), (mapa).

Vegeu també

La geografia a l'islam medieval
Mapamundis antics
Mapa del món
Waldseemüller mapa
Globus de Johannes Schöner, realitzats el 1515 i el 1520. També mostra un continent austral al pol sud.

Notes

^ A causa de la seva forma irregular, les dimensions s'han reportat de diverses maneres:

90 cm × 63 cm: (Nebenzahl 1990, pàg. 63).
86 cm × 60 cm: (Kahle 1933, pàg. 621).
90 cm × 65 cm: (Mollat du Jourdin, La Roncière & le R. Dethan 1984, p. 218); (Portinaro i Knirsch 1987, pàg. 47); (Tekeli 1985, pàg. 676).
85 cm × 60 cm: (Deissmann 1933, pàg. 111).
87 cm × 63 cm: (Van de Waal 1969, p. 82).
86 cm × 62 cm: (Smithsonian Institution 1966, p. 104).

^ Stiebing 1984, p. 1-2.
^ Del prefaci de Kitab-? Bahriye (1521) de Piri, traduït per Kahle (1933): "Aquest pobre home [Piri Reis] havia construït prèviament un mapa que, en comparació amb mapes fins ara coneguts, mostrava molts més [i] detalls diferents, [i] en el qual havia inclòs fins i tot els mapes recentment publicats dels oceans Índic i Xinès que en aquell moment eren totalment desconeguts al país de R?m [l'Imperi Otomà]; i l'havia presentat al Caire al sultà turc Selim I, que la va

acceptar graciosament (Kahle 1933, p. 621)."
^ Jump up to:un b McIntosh 2000, p. 17
^ Kahle 1933, p. 624.
^ McIntosh 2000, p. 18.
^ Pinto 2012, p. 72–77.
^ McIntosh 2000, cap. 2 cita: Afetinan 1954, pp. 24, 31; Akçura 1935, p. 21; Kahle 1933, p. 624; Kahle 1956, p. 106; Yerci 1989, p. 154; Tekeli 1985, p. 677; Afetinan 1987, p. 27; Yerci 1989, p. 154.
^ Afetinan 1954, p. 3; Gerber 2010, p. 199; Kahle 1933, p. 621.
^ Gerber 2010, pp. 190–192; Kahle 1933, p. 621; Akçura 1935, p. 27.
^ Gerber 2010, p. 192.
^ Halil Edhem va desenterrar manuscrits indocumentats i va donar accés a Deissmann a moltes habitacions abans inaccessibles, incloent una cambra del tresor subterrània i tres criptes ocultes, una de les quals només era accessible a través de la porta trampa (Gerber 2010, p. 198–201).
^ Afetinan 1954, p. 3; Gerber 2010, p. 199.
^ Gerber 2010, pp. 199–200; Kahle 1933, pp. 621–624; McIntosh 2000, p. 8.
^ Gerber 2010, p. 199; McIntosh 2000, p. 1, 8, 9.
^ Gaspar 2015.
^ Jump up to:un b c Holandès 2010.
^ Jump up to:un b c McIntosh 2000a.
^ McIntosh 2000, cap. 1.
^ Soucek 1994, p. 123.
^ Soucek 1994, pàgines 123–131.
^ McIntosh 2014, p. 368.
^ Soucek 1996, pàgines 73–74.
^ Afetinan 1954, p. 44.
^ Això va començar amb el capità Arlington Mallery, que va crear mapes essencialment nous reposicionant els punts del fragment de Piri Reis en una quadrícula que va crear (McIntosh 2000). El periodista i ufòleg, John Keel, va resumir els mapes de Mallery "tan precisos com els últims gràfics" i va afirmar que Charles Hapgood "va trobar que els mapes antics mai estaven a més de cinc graus de distància". Keel va dir que escriptors posteriors havien utilitzat l'obra de Hapgood per "avançar en la creença en tot, des de l'Atlàntida perduda fins als visitants extraterrestres", a causa d'un nivell de precisió anòmal percebut, que hauria convertit el mapa de Piri Reis en una troballa erràtica. Keel va fer una comparació amb altres suposades troballes erràtiques com la bateria de Bagdad (Keel 1971, cap.2). Quan es compara el mapa real (no una versió corregida) amb els mapes moderns, la precisió es barreja i no sembla ser inusual per al segle XVI (Dutch 2010).
^ McIntosh 2000, p. 59.
^ La captura d'un esclau espanyol es descriu al gran peu de foto del marge esquerre del mapa. [P V] McIntosh suggereix que probablement es tractava d'un oficial naval o pilot pres com a presoner de guerra (McIntosh 2000, pp. 72–75).
^ Akçura translitera el nom com Kawpunta Arofi, (Akçura 1935) i McIntosh el translitera com Kaw Punta Orofay. McIntosh ofereix dues lectures plausibles del nom com "Cape Point Ornofay" o "Cuba, Point Ornofay", (McIntosh 2000, pp. 104–105).
^ McIntosh 2000, pp. 90–94; Gaspar 2015, p. 2-3.
^ Catai era un nom històric per a la Xina, i Marco Polo va descriure Mangi com directament al sud de Catai. Colom va identificar el topònim nadiu, Mago, per a una regió del costat sud de Cuba com el Mangi de Marco Polo (McIntosh 2000, p. 103). Va escriure sobre Cuba: "Vaig pensar que havia de ser el continent, la província de Catai... Llargament, després de procedir moltes llegües, i trobar que no es presentava res de nou, i que la costa em conduïa cap al nord" (McIntosh 2000, p. 106).
^ Kahle 1933, p. 632; Nunn 1924, p. 79; Gaspar 2015, p. 3-4.
^ L'historiador Joaquim Gaspar ha suggerit que tant el truc notarial de Colom com la creació d'un mapa amb la Hispaniola girada a l'altura del Japó van ser un intent de motivar els seus propis homes amb la promesa inabastable de riquesa en arribar a l'Índia. Gaspar assenyala la dificultat de navegar pel Carib amb brúixola utilitzant un mapa amb un segon nord i Cuba desplegada en una costa nord-sud (Gaspar 2015, p. 3). McIntosh suggereix la possibilitat d'un mapa no oficial per a la navegació, i un mapa oficial presentat com a prova de les seves contínues afirmacions d'haver descobert una ruta cap a Àsia (McIntosh 2000, pp. 136–137).
^ La reproducció de la imatge és del segle 17 Kharidat al-'Aja'ib wa Faridat al-Ghara'ib (La perla de les meravelles i la singularitat de les coses estranyes).
^ Soucek 1994, pàgines 129–130.
^ Sovint anomenat l'escola Balkh? de creació de mapes, i referit per Karen Pinto com a mapes KMMS (Kit?b al-mas?lik wa-al-mam?lik) (Pinto 2012, p. 76). Dels trenta-cinc manuscrits restants d'Istakhri, sis provenen d'aquest període a Istanbul (Pinto 2011, p. 159).

^ Jump up to:un b c d Pinto 2012.
^ El mapa s'ha girat 180 graus per situar-se al nord a la part superior del mapa. En la il·lustració completa, el món descansa sobre l'esquena de Kujata dempeus sobre un peix nedant a l'oceà còsmic contingut dins d'un bol sostingut per les ales d'un àngel.
^ Soucek 1992.
^ Pinto 2012, pp. 89–90; Casale 2019, p. 866.
^ Pinto 2012, p. 90–94.
^ Pinto 2012, p. 65, 79; McIntosh 2000, pàgines 40–42.
^ Pinto 2012, p. 80.
^ McIntosh 2014, pàgines 370–372.
^ Duo [cingulis] sunt habitabiles, quorum australis ille, in quo qui insistunt adversa vobis urgent vestigia, nihil ad vestrum genus ("Dos d'ells [els cinc cinturons o zones que giren i envolten la terra] són habitables, dels quals el meridional, els habitants del qual són els vostres antípodes, no té cap relació amb el vostre poble"). Alfred Hiatt, "Terra Australis i la idea de les antípodes", Anne M. Scott (ed), European Perceptions of Terra Australis, Ashgate Publishing, 2012, pp. 18–10.
^ Ramsay 1972, cap.2.
^ Terra del Foc: Ramsay 1972, p. 42; Nova Holanda: Ramsay 1972, p. 32.
^ Ramsay 1972, p. 44.
^ McIntosh 2000a; Panell extern del Programa Antàrtic dels Estats Units de la National Science Foundation. ? «Antàrtida: passat i present» (PDF). [Consulta: 6 febrer 2006]. ; Guy G. Guthridge. ? «Nathaniel Brown Palmer, 1799-1877». NASA, Govern dels Estats Units. Arxivat de l'original el 2 febrer 2006. [Consulta: 6 febrer 2006].
^ McIntosh 2000, pàgines 36–38.
^ Diego Cuoghi. "Els misteris del mapa de Piri Reis".
^ Quilla 1971, p. 14; McIntosh 2000, cap. 6; Mallery & Harrison, 1951, p. 145, "A mig camí en la meva investigació sobre els gràfics i mapes antics, vaig descobrir que les quadrícules marcades en ells eren incorrectes. Després de decidir que aquestes graelles incorrectes probablement havien estat afegides molt més tard per persones que no fossin el dibuixant original, les vaig treure i vaig elaborar el que considero que són les graelles correctes. Durant aquest temps es va fer obvi que cada mapa o gràfic era un conjunt de diversos gràfics i/o mapes d'àrees contigües i que els gràfics o mapes separats combinats per produir un sol mapa no es dibuixaven tots al mateix punt zero.
^ Quilla 1971, p. 15; McIntosh 2000, p. 53; Hapgood 1966, pròleg.
^ Hapgood 1966; McIntosh 2000, cap. 6.
^ Ramsay 1972, p. 51; McIntosh 2000, p. 62.
^ Hapgood 1966, p. 49
^ McIntosh 2000, p. 58.
^ El tinent coronel Harold Ohlmeyer va escriure que "la part inferior del mapa està molt d'acord amb els resultats del perfil sísmic fet a través de la part superior de la capa de gel pel [...] Expedició de 1949", i el capità Lorenzo Burroughs va escriure d'acord basant-se en la mateixa expedició de 1949. Hapgood i Burroughs també citen els estudis subglacials de l'Any Geofísic Internacional, però només pel que fa a un mapa no relacionat d'Oronce Fine (Hapgood 1966, pp. 224–225).
^ Heinrich 2001; Subglacial: (Drewry 1982, full 3), citat a Heinrich 2001; Ajustat per rebot: (Drewry 1982, full 6), citat a Heinrich 2001.
^ Hapgood 1966, p. 177.
^ Heinrich 2001.
^ McIntosh 2000, cap. 6.
^ Aquest sistema, introduït per Akçura, ha estat utilitzat per molts erudits posteriors, incloent el Dr. Afet ?nan, Gregory McIntosh, Svat Soucek, i la majoria dels historiadors. Hapgood reprodueix les traduccions de l'?nan correctament numerades, però un error en el mapa imprès etiqueta la inscripció 18 com XXIV i, per tant, empeny les inscripcions 19-24 per davant d'una. McIntosh va estendre el sistema de numeració per a diverses inscripcions més petites. Kahle (1933) va utilitzar el seu propi sistema de numeració (McIntosh 2000, apèndix B).
^ No s'ha canviat cap contingut de l'escriptura d'Akçura. S'han fet alguns lleugers canvis pel que fa a la puntuació i els hipervincles per mostrar el text en línia. A més, s'ha actualitzat certa ortografia dels llocs identificats a l'ortografia establerta per McIntosh: "En l'ortografia turca moderna, que utilitzava Akçura, el so j, com en la paraula anglesa jam, s'escriu amb una c, i el so w de la paraula anglesa we, quan segueix una vocal, especialment en paraules estrangeres, s'escriu amb una v. Per evitar confusions, s'utilitzen la j i la w angleses per a aquests sons. Per tant, el topònim espanyol San Juan, que va ser traduït en turc modern or- tografia per Akcura' com Sancuvan, és per al nostre propòsit en aquest llibre escrit Sanjuwan per reproduir més de prop la pronunciació turca per als lectors de parla anglesa, (McIntosh 2000, p. 20)".
^ La inscripció I no és traduïda per Akçura o Kahle a causa de la il·legibilitat d'algun text al mapa; ?nan i Yolaç proporcionen una traducció parcial a The Oldest Map of America, dibuixat per Piri Reis (1954).
^ Les traduccions originals del turc provenen de la traducció automàtica, McIntosh2000, Kahle 1933, Afetinan

1954, Soucek 1996, i els següents diccionaris anglès/turc: Seslisözlük, IngilizceTurkce.com i Sözlükte.
^ McIntosh 2000.
^ McIntosh 2000, p. 114.
^ McIntosh 2000, pàgines 104–105.
^ McIntosh 2000, cap. 9.
^ McIntosh 2000, pàgines 104–116.
^ McIntosh 2000, pàgines 108–110.
^ McIntosh 2000, cap. 8.
^ McIntosh 2000, p. 80.
^ Afetinan 1954, p. 24.
^ McIntosh 2000, pàgines 70–75.
^ Ramsay 1972, p. 121–214.
^ McIntosh 2000, pàgines 16–17.
^ McIntosh 2000, pàgines 45–46.
^ McIntosh 2000, p. 45.
^ McIntosh 2014, p. 372.
^ McIntosh 2000, pàgines 49–50.
^ McIntosh 2000, p. 26.
^ McIntosh 2000, p. 36.
^ McIntosh 2000, p. 27.
^ McIntosh 2014, pàgines 371–371.
^ McIntosh 2000, p. 100.
^ Ramsay 1972, cap. 6.
^ McIntosh 2000, p. 77.
^ Jump up to:un b McIntosh 2000, p. 30.
^ McIntosh 2000, p. 46.
^ McIntosh 2000, p. 33.
^ McIntosh 2000, pàgines 30–31.
^ McIntosh 2000, p. 29.
^ McIntosh 2000, p. 36.

Referències

Akçura, Yusuf (1935), Piri Reis Haritasi, Istanbul: Seyirve Hidrografi Dairesi, reimprès el 1966, 1984 i 2001.
Casale, Giancarlo (2019), "Alexandre el Gran va descobrir Amèrica? Debating Space and Time in Renaissance Istanbul", Renaissance Quarterly, 72 (3): 863–909, ISSN 0034-4338, JSTOR 26845906, [Consulta: 2023-05-27].
Deissmann, Adolf (1933), Forschungen und Funde im Serai: Mit einem Verzeichnis der nichtislamischen Handscriften im Topkapu Serai in Istanbul, Berlín: Walter de Gruyter.
Holandès, Steven (2010), The Piri Reis Map, Green Bay, Wisconsin, Arxivat de l'original el 2013-08-13, [Consulta: 2013-08-16].
Gaspar, Joaquim Alves (2015), "La representació de les Índies Occidentals en la cartografia ibèrica primerenca: una aproximació cartomètrica", Terrae Incognitae, 47 (1): 10–32, doi:10.1179/0082288415Z.00000000041
Gerber, Albrecht (2010), Deissmann el filòleg, Berlín: De Gruyter, ISBN 9783110224320.
Hapgood, Charles H. (1966), Mapes dels antics reis del mar: evidència de civilització avançada a l'edat de gel, Nova York: Chilton Books, ISBN 0-8019-5089-9.
Heinrich, Paul (2001), Empremtes dactilars dels déus Re: Piri Reis Map.
?nan, Afet; Yolaç, Leman (trans.) (1954), El mapa més antic d'Amèrica, dibuixat per Piri Reis, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basimevi, pp. 6–15.
?nan, Afet (1987), Vida i obres de Piri Reis: El mapa més antic d'Amèrica (2a ed.), Ankara: Societat Històrica Turca, OCLC 19674051.
Kahle, Paul E. (octubre de 1933), "A Lost Map of Columbus", Geographical Review, American Geographical Society, 23 (4): 621–638, doi:10.2307/209247, JSTOR 209247.
Kahle, Paul E. (abril de 1956), "Piri Re'is: El mariner i cartògraf turc", Revista de la Societat Històrica del Pakistan, 4: 101–111.
Keel, John (1971), El nostre planeta encantat, Gran Bretanya: Neville Spearman Limited.
Mallery, Arlington; Harrison, Mary Roberts (1951), El redescobriment de l'Amèrica perduda, Nova York: Dutton, ISBN 9780525475453, OCLC 4498738.
McIntosh, Gregory C. (2000), El mapa de Piri Reis de 1513, Atenes, Geòrgia: University of Georgia Press, ISBN

0-8203-2157-5.
McIntosh, Gregory C. (2000), El conte de dos almiralls: Colom i el mapa de Piri Reis de 1513, vol. 5, El món de Mercator
McIntosh, Gregory C. (2014), "El mapa de Piri Reis de 1513: art i literatura al servei de la ciència", Seapower, Technology, and Trade: Studies in Turkish Maritime History, Istanbul: Universitat Piri Reis, ISBN 978-9944-264-51-8.
Mollat du Jourdin, Michel; La Roncière, Monique; le R. Dethan, L. (trans.) (1984), Cartes marines dels primers exploradors, segle XIII al XVII, Nova York: Thames & Hudson, ISBN 0-500-01337-3.
Nebenzahl, Kenneth (1990), Atles de Colom i els grans descobriments, Chicago: Rand McNally, ISBN 0-528-83407-X.
Nunn, George E. (1924), The Geographical Conceptions of Columbus: A Critical Consideration of Four Problems, 14, New York: American Geographical Society.
Pinto, Karen (2011), "Els mapes són el missatge: el patrocini de Mehmet II d'un 'cúmul otomà'", Imago Mundi, 63 (2): 155-179.
Pinto, Karen (2012), "Searchin' His Eyes, Lookin' for Traces: Piri Reis' World Map of 1513 & its Islamic Iconographic Connections (A Reading Through Bagdat 334 and Proust)", Journal of Ottoman Studies, 39 (1): 63–94.
Portinaro, Pierluigi; Knirsch, Franco (1987), La cartografia d'Amèrica del Nord, 1500–1800, Nova York: fets arxivats, ISBN 0-8160-1586-4.
Ramsay, Raymond H. (1972), Ja no al mapa, Nova York: Viking Press.
Smithsonian Institution (1966), Art Treasures of Turkey, Washington, D.C.: Smithsonian Institution, OCLC 1027066.
Soucek, Svat (1992), "14 - Cartografia islàmica a la Mediterrània" (PDF), The History of Cartography, vol. 2, llibre 1, University of Chicago Press, ISBN 0226316351.
Soucek, Svat (1994), "Piri Reis i el descobriment otomà dels grans descobriments sobre JSTOR", Studia Islamica (79): 121–142, doi:10.2307/1595839, consultat el 27 de maig de 2023.
Soucek, Svat (1996), Piri Reis i la cartografia turca després de Columbus: The Khalili Portolan Atlas, Londres i Nova York: Nour Foundation i Azimuth Editions.
Stiebing, William H. Jr. (1984), Astronautes antics, col·lisions còsmiques i altres teories populars sobre el passat de l'home, Amherst, Nova York: Prometheus Books, ISBN 0-87975-285-8.
Tekeli, Sevim (1985), "El mapa d'Amèrica de Piri Reis", Erdem, 1 (3): 673–683, doi:10.32704/erdem.1985.3.673, S2CID 167145440.
Van de Waal, E. H. (1969), "Manuscript Maps in the Topkap? Saray Library, Istanbul", Imago Mundi, 23 (1): 81–95, doi:10.1080/03085696908592335.
Yerci, M. (1989), "La precisió del primer mapamundi dibuixat per Piri Reis", The Cartographic Journal, 26 (2): 154–155, doi:10.1179/caj.1989.26.2.154.

Enllaços externs

Turc de 1935
Turkey in Maps: The Piri Reis margin notes, traducció de The Oldest Map of America (Afet Inan, Ankara, 1954).
Comentari de Charles Hapgood sobre el mapa de Piri Reis, fotocopiat de Maps of the Ancient Sea Kings
Steven Dutch, Universitat de Wisconsin: desmentint la pseudoerudició de Piri Reis
"Piri Reis i la teoria colombiana" de Paul Lunde: text ascii de Aramco World Magazine (gener-febrer 1980). Citat: "... De fet, pot haver-hi una explicació encara més senzilla de la presència de "Antàrtida" al mapa de Piri Reis..."."
Els misteriosos orígens de l'home: el mapa Oronteu Finaeus de 1532, de Paul Heinrich: el mapa d'Oronteus i el creacionisme
Mapa de Piri Reis: explicat i elaborat: per Batuhan Aksu. La transliteració i traducció de tots els textos del mapa al turc i a l'anglès (suggerit per Gregory C. McIntosh).
Els misteris del mapa de Piri Reis: per Diego Cuoghi. Als mapes de Piri Reis, Oronteus i Philippe Buache; comparació amb altres mapes del segle 16 d'Amèrica i Àsia, desmentint les reclamacions de l'Antàrtida.
Mapes històrics otomans-turcs: inclou una imatge gran (1 MB) però de baixa resolució del mapa de Piri Reis (no tan clara com la imatge de la Viquipèdia)

amagar

v

t
e

Geografia i cartografia en el món islàmic medieval

Geògrafs

Segle 9

Al-Khw?rizm?
Abu Hanifa Dinawari
Ya'qubi
Sulaiman al-Tajir

Segle 10

Ibn Khordadbeh Ahmad ibn
Rustah Ahmad
ibn Fadlan Abu
Zayd al-Balkhi Abu
Muhammad al-Hasan al-Hamdani
Al-Masudi
Istakhri
Khashkhash Ibn Saeed ibn Aswad
ibn
Hawqal ibn
al-Faqih
al-Muqaddasi

al-Ramhormuzi

Qudama ibn Ja'far

Segle 11

Ab? Ray??n al-B?r?n?
Abu Sa??d Gard?z?
Al-Bakri
Mahmud al-Kaixgari
Domiyat

Segle 12

al-Zuhri
Muhàmmad al-Idrisi
Abu'l Abbas al-Hijazi

Segle 13

Ibn Jubayr
Saadi Shirazi
Yaqut al-Hamawí
ibn
Said al-Maghribí ibn
al-Nafis ibn
al-Mujawir

Segle 14

Al-Dimashqí
Abu'l-Fida
ibn
al-Wardi
Hamd-Al·lah Mustawfí
ibn Battuta
Lin Nu

Segle 15

Abd-al-Razz?q Samarqand?
Ghiy?th al-d?n Naqq?sh
Ahmad ibn M?jid
Zheng He
Ma Huan
Fei Xin

Segle 16

Sulaiman Al Mahri
Piri Reis
Mir Ahmed Nasrallah Thattvi
Am?n R?z?

Segle 17

Evliya Çelebi

Obres

Llibre dels camins i regnes (al-Bakr?)
Llibre dels camins i regnes (ibn Khordadbeh)
Tabula Rogeriana
Kitab
al-Rawd al-Mitar
Mu'jam Al-Buldan
Rihla
Els prats d'or
Piri Reis mapa
Kitab al-Kharaj

Influències

Geografia (Ptolemeu)